

מקור המאמר בזהר פרשת תרומה דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסֵעוּדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאִי. שְׁאוּתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סֵעוּדָתוֹ וְדָאִי.

בְּסֵעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסֵּעוּדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמַּח בְּסֵעוּדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסֵּעוּדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סֵעוּדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזֻלוֹת. וּמִשׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסֵעוּדוֹת הַלְלוּ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסֵעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאִי. דִּהְיָא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִינוּ,
וּסֵעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאִי.

בְּסֵעוּדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סֵעוּדָתָא
דְזַעִיר אֲנִפִּין, דִּהְיָוִי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שֵׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסֵעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סֵעוּדָתִי, דְאֵינוֹן
סֵעוּדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַע קְדִישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, בְּסֵעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהֵיכַל
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סֵעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

הֵיכַל הַמֶּלֶךְ, וְשֹׁאֵינוֹ מְזַרְע
קְדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֹמֶר שֶׁל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים
- דִּין הַגִּיהָנָם וְכוּ'.

וּבֹא רְאֵה, בְּכֹל שְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צָרִיף אָדָם
לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת הָעֲנִיִּים,
וְאִם הוּא שְׂמַח לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעֲנִיִּים - עֲנֹשׁוּ רַב,
שֶׁהָרִי לְבָדוֹ שְׂמַח, וְלֹא נוֹתֵן
שְׂמֻחָה לְאַחֵר. עָלָיו כָּתוּב
(מְלָאכִי ב) וְזֵרִיתִי פֶּרֶשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שְׂמַח בְּשַׁבָּת, אֵף עַל גֵּב
שֶׁלֹּא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנֹשׁ כְּבִשְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שְׂכָתוּב
פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פֶּרֶשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבָּתְכֶם.
וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נִפְשִׁי.
וְאֵלּוּ שַׁבָּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֶּף כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שְׂכָל
הָאֱמוּנָה נִמְצְאָה בְּשַׁבָּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נְשֻׁמָּה אַחֲרָת,
נְשֻׁמָּה עֲלִיוֹנָה, נְשֻׁמָּה שְׂכָל
הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם

הַבָּא. וּמִשׁוּם כֶּף נִקְרְאָה שַׁבָּת. מַה זֶה שַׁבָּת? שֵׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
מִכָּל צַדְדָיו.

וְאַחֲזִי גְרַמְיָה דְלָאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
דְלָאוּ מִבְּנֵי הֵיכְלָא דְמַלְכָּא הוּא דְלָאוּ מְזַרְעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
דְתַלְתַּת מְלִין, דִּינָא דְגִיהָנָם וְכוּ'.

וְתָא חֲזִי, בְּכִלְהוֹ שְׂאֵר זְמַנִּין וְחֲגִין, בְּעֵי בַר נֶשׁ
לְחַדִּי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חַדִּי
בְלַחְדוּדֵי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנֵי, עוֹנֵשִׂיָּה סִגְוֵי, דְהָא
בְלַחְדוּדֵי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,
(מְלָאכִי ב) וְזֵרִיתִי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְשַׁבָּתָא חַדִּי, אֵף עַל גֵּב דְלֹא יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִיב עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשֹׁאֵר זְמַנִּין וְחֲגִין, דְכְּתִיב
פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קָאָמַר, וְלֹא פֶּרֶשׁ
שַׁבָּתְכֶם. וְכְתִיב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה
נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבָּת לֹא קָאָמַר.

וּבְגִינֵי כֶּף כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְכָל מְהִימְנוּתָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּשַׁבָּתָא, יְהִיב
לִיהָ לְבַר נֶשׁ נְשֻׁמָּתָא אַחֲרָא, נְשֻׁמָּתָא עֲלָאָה,
נְשֻׁמָּתָא דְכָל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וּבְגִינֵי כֶּף אֲקָרִי שַׁבָּת. מַהוּ שַׁבָּת. שְׂמָא דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. שְׂמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מִכָּל סְטְרוּי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּדְ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וַיֵּעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מְכַל צְדָדָיו.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּדְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דִּלָּא אֲשָׁלִים חֲדוּוֹתָא דְמַלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאן חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֵלּוּן תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְאֵבְרָהֶם יִצְחָק וַיֵּעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מְכַל סְטְרוּי.

שְׁנִינּוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְכֻלָּ הַבְּנִים יוֹנְקִים, מַה שְּׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאָר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בִּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעִטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

תָּאנָא, בַּהֲדִין יוֹמָא מִתְעַטְרִין אַבְהֵן, וְכֻלָּ בְּנִין יִנְקִין, מַה דִּלָּאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חֲגִין וְזְמַנִּין. בַּהֲדִין יוֹמָא, חִיִּיבֵיָא דְגִיְהֵנָם גַּיְיָחִין. בַּהֲדִין יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא. בַּהֲדִין יוֹמָא אוֹרִייתָא מִתְעַטְרָא בְּעִטְרִין שְׁלִימִין. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעִטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 166)

פה) למוד תורה ובפרט בזהר הקדוש ובכתבי מרן אשרי עין ראיתה כל אלה

ובאמת אלמלא בהאי ראשית אשגח בירושלים לב ירושלים שיהיה יודע ורואה שכל דבור ודבור נברא ממנו מלאכים טובים או רעים היה שוקד על התורה ועל התפלה להתפלל כל מלה ומלה באהבה ויראה ולעשות כל המצוות בנעם זיו השכינה ולומר כל הברכות בהארה נפלאה אשר אין תענוג ונעם ושמיחה והדר יותר מזה וכל חללא דעלמא והרחבות הם הבל וריק כנגד תענוג של הנחת תפלין פעם אחת ואמירות תפלה ולמוד תורה ובפרט בזהר הקדוש ובכתבי מרן אשרי עין ראיתה כל אלה. (היכל הברכה קאמארנא שמות דף עב עמוד ג)

פו) לא נתגלה לנו מציאות הספירות והשמות אלא לקים לדבקה בו

ולכן ישראל פגמו בנקודות ציון במינות שנוקדו בהם ועברו פורדא אם רץ לבד שוב לאחד בהכנעה יתרה ובבטול עד עפר רמה ותולעה יחשב להשיג ענגן מהות ודמיון בספירות כי לא נתגלה לנו מציאות הספירות והשמות אלא לקים לדבקה בו כי בשאדם לומד במציאתו מנענע מציאתו ומשם נמשך לו הארה עצומה ולב אין ולב נשבר בטל ומבטל דבוק באור אין ומשתעשע בשעשועים דמלכא באור אין סוף ובאור המצוות בשמיחה ובלב טוב ובאור עצום ובהכנעה יתרה נגד כל פחות שבירושלאל וידע באמת שהוא פחות ממנו הרבה ומדרגה זאת יהיה לו על ידי למוד פתבי מרן הרב חיים ויטאל לבדו משם מרן האר"י וזהר הקדוש. (היכל הברכה קאמארנא שמות דף קד עג)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב